

dom og fødsel ved ydelse af refusion til arbejdsgivere. Forslaget medfører, at arbejdsgivere for fremtiden får godtgjort den udbetalte løn — helt eller delvis — med det dagpengebeløb, der tilkommer den sikrede. Det forekommer rimeligt, at en arbejdsgiver, der yder løn under sygdom (herunder i 4. og 5. fraværsuge efter den særlige refusionsordning), får refunderet hele det dagpengebeløb, der tilkommer sikrede.

Den særlige begrænsning af refusionen til arbejdsgivere har i øvrigt givet anledning til kritik, ikke mindst i de tilfælde, hvor begrænsningen har medført, at der udbetales et overskydende dagpengebeløb til lønmodtageren, samtidig med at denne oppebærer fuld løn under sygdom og fødsel. Dette kan forekomme, når dagpengene efter arbejdsgiverperiodens udløb beregnes på grundlag af en registreret reguleret årsindtægt, som er højere end den aktuelle løn, men dog ikke så meget højere (10 pct.), at dagpengene kan beregnes på grundlag af den aktuelle løn. Kommunerne har kritiseret begrænsningen af refusionen til arbejdsgiverne, dels fordi det forekommer mindre rimeligt, at der udbetales et overskydende dagpengebeløb til den sikrede foruden fuld løn, dels fordi det ofte drejer sig om bagatelagte beløb, som ikke står i et rimeligt forhold til administrationsudgifterne.

Ændringen medfører ingen merudgifter for det offentlige.

Herudover foreslås der forskellige mindre ændringer af dagpenge-loven.

Økonomiske og administrative konsekvenser.

Private arbejdsgiveres dagpengeudgifter vedrørende 4. og 5. sygeuge er anslået til 320 mio. kr. årligt (PL-niveau april 1977).

Bidraget til forsikringsordningen for mindre arbejdsgivere nedsættes pr. 1. januar 1978 i en tre-års periode til 1 1/2 pct., jfr. lov nr. 481 af 14. september 1977. Under forudsætning af en øget tilslutning til ordningen svarende til ca. 50.000 ansatte blev merudgiften — som alene vedrører staten — anslået til 50 mio. kr. årligt (PL-niveau april 1977). Heraf kan ca. 10 mio. kr. skønnes at vedrøre 4. og 5. sygeuge. Det offentlige merudgifter ved at dække private arbejdsgiveres dagpengeudgifter vedrørende 4. og 5. sygeuge kan herefter under denne forudsætning anslås til 310 mio. kr. årligt, hvoraf kommunernes andel er 80 mio. kr. (25 pct. af 320 mio. kr., jfr. § 42). I finansåret 1977-78 anslås udgifterne til en fjerdedel, i overgangsfinansåret til tre fjerdedele heraf.

Forslaget medfører ikke merudgifter for det offentlige for så vidt angår ansatte hos kommuner, amtskommuner og stat eller i institutioner herunder. Da det er fundet hensigtsmæssigt, at dagpengeforpligtelsen fortsat skal være den samme for offentlige arbejdsgivere og for private, medfører dette, sammenholdt med udgiftsfordelingen mellem stat og kommuner, jfr. § 42, finansielle forskydninger mellem kommuner, amtskommuner og staten. Det forudsættes, at disse forskydninger udlignes ved udmålingen af statens bloktilskud til (amts)kommunerne.

Det skønnes, at refusionerne til offentlige arbejdsgivere af dagpengeudgiften vedrørende 4. og 5. sygeuge vil beløbe sig til omkring 75 mio. kr. årligt. Refusionsindtægternes og udgifternes fordeling på de tre offentlige myndigheder anslås løseligt således:

	Stat	Amts- kommuner	Kom- muner	I alt
	mio. kr.			
Indtægt ved dagpenge- refusion som arbejdsgiver	29	10	36	75
Finansieringsudgifter som dagpengemyndig- hed	56		19	75
Nettoudgift	27	÷ 10	÷ 17	0

Refusionerne til offentlige arbejdsgivere udbetales for et finansår ad gangen efter finansårets udløb. De beløb, der kan forventes udbetalt i overgangsfinansåret 1978, bliver derfor en fjerdedel, i finansåret 1979 tre fjerdedele af de i tabellen anførte.

Forslaget vil medføre et væsentligt administrativt merarbejde i kommunerne. Antallet af dagpengetilfælde, som skal behandles af kommunerne, forventes at stige med ca. 25 pct. (antallet af dagpengetilfælde blandt lønmodtagere, som afsluttes i 4. eller 5. sygeuge). Endvidere skal lønmodtageres dagpengetilfælde, der fortsætter ud over 5. uge, nu behandles af kommunerne allerede fra 4. uge. Forslaget kræver ændringer i det kommunale edb-system.

Der må forudsættes et øget antal sager for saksstyrrelsen og dagpengeudvalget, som kan nødvendiggøre en personaleudvidelse på op til 3-4 medarbejdere. Udgifterne til information antages at blive ca. 250.000 kr.

I et bilag til lovforslaget er dette sammenholdt med gældende lov.